

ВИСНОВОК

наукового керівника щодо виконання індивідуального плану виконання освітньо-наукової програми підготовки доктора філософії та роботи над дисертацією **Замчія Сергія Володимировича «Державна політика розвитку системи охорони здоров'я в Україні в умовах європейської інтеграції»**, яка подається на здобуття наукового ступеня доктора філософії з галузі знань 28 – Публічне управління та адміністрування за спеціальністю 281 – Публічне управління та адміністрування

Замчій Сергій Володимирович у 2022 році вступив до аспірантури ННІ «Інститут державного управління» Харківського національного університету. Навчальна складова індивідуального плану виконання освітньо-наукової програми підготовки доктора філософії Замчієм С.В. виконана своєчасно та у повному обсязі.

Робота Замчія С.В. над темою дисертації розпочалася з визначення наступних завдань дисертаційного дослідження:

– обґрунтувати концептуальні засади інституціалізації державної політики охорони здоров'я в умовах євроінтеграції на основі узгодження національних пріоритетів зі стратегічними цілями ЄС;

– з'ясувати необхідність формування конвергентної моделі державної політики охорони здоров'я за інтеграційних умов на основі порівняльного аналізу відповідних моделей та практик країн ЄС;

– розкрити сутність та особливості застосування методичних підходів до визначення пріоритетів державної політики, моніторингу реалізації стратегічних напрямів розвитку у сфері охорони здоров'я;

– запропонувати комплексний підхід до розбудови інтегрованої системи стійкості, спроможності та кризового управління системою охорони здоров'я в умовах перманентних ризиків та загроз;

– визначити сутність та обґрунтувати організаційно-методичні підходи до оцінювання ризиків та результативності кризового управління в системі охорони здоров'я;

– охарактеризувати складові інтеграційного механізму функціонування та розвитку галузі охорони здоров'я в умовах євроінтеграції за відповідними напрямами державної політики;

– окреслити та аргументувати концептуальні підходи до формування цілісної системи підготовки, професійного зростання та безперервного розвитку сучасного корпусу керівників охорони здоров'я.

Усі визначені завдання дисертаційної роботи, які ставив перед собою Замчій С.В., виконані, та зроблені такі основні висновки.

Обґрунтовано концептуальні засади інституціоналізації державної політики охорони здоров'я в умовах євроінтеграції на основі узгодження національних пріоритетів зі стратегічними цілями ЄС через запровадження конвергентної адаптивно-динамічної структурно-функціональної моделі її реалізації, що передбачає використання організаційних підходів до аналізу функцій та інституціональних особливостей за умов багаторівневості, а також моніторингу її реалізації та оцінювання результатів на різних етапах, що сприятиме системності у забезпеченні імплементації європейських стандартів і практик та на відміну від існуючих підходів, передбачає чітку алгоритмізацію та логічну послідовність дій: ідентифікація консолідованих потреб, стратегічна конвергенція з пріоритетами ЄС, оптимізація інституційної платформи реформ, визначення рівнів впровадження (локальний-, місцевий-, регіональний-, національний), розподіл на етапи реалізації з урахуванням часових перспектив (коротко-, середньо- та довгострокова), визначення регулюючих інструментів, регламентація процедур.

На основі порівняльного аналізу європейських практик доведено, що за інтеграційних умов поширюється суперечність між декларативною універсальністю європейських моделей охорони здоров'я та їх фактичною обмеженістю в умовах системних трансформацій, що зумовлює потребу у конвергенції солідарних принципів та механізмів державного регулювання, розробці відповідних адаптивних регуляторних інструментів нової, конвергентної моделі державної політики охорони здоров'я. Аргументовано необхідність формування конвергентної адаптивно-динамічної структурно-функціональної моделі державної політики охорони здоров'я в умовах євроінтеграції, в основу якої покладено стратегічну єдність п'яти складових: доступності, якості, раціональності, ефективності та стійкості, із консолідованою відповідальністю стейкхолдерів, визначенням комплексу її унікальних потреб, стратегічного бачення, інституційних та ресурсних обмежень-фільтрів при відборі та імплементації кращих європейських практик та синхронної реалізації цих напрямів із запитамі зацікавлених сторін, що дозволяє мінімізувати ризики у процесі прийняття відповідних управлінських рішень та забезпечити життєздатність галузі в умовах глобальних викликів, зовнішніх та внутрішніх загроз.

Розкрито сутність та особливості застосування методичних підходів до: визначення пріоритетів державної політики в сфері охорони здоров'я; моніторингу реалізації стратегій у сфері охорони здоров'я; структуризації

концептуальної архітектури дорожньої карти розвитку охорони здоров'я зокрема:

– підхід до визначення пріоритетів державної політики в сфері охорони здоров'я, на відміну від традиційних експертних оцінок, базується на синергії кількісних та якісних методів досліджень, включає процедури валідації та узгодження експертних позицій, а також передбачає ідентифікацію чітких індикаторів, що характеризують критичні точки розбіжностей в оцінках експертів щодо механізмів впровадження «кращих практик» ЄС та досягнення цілей. Це дозволить не лише ідентифікувати пріоритетні напрями, а й верифікувати їх через аналіз зон консенсусу та розбіжностей в експертному середовищі, що створює підґрунтя для мінімізації ризиків при реалізації державної політики;

– підхід до моніторингу реалізації стратегій у сфері охорони здоров'я базується на принципі міжсекторальної взаємодії та динамічного коригування цільових індикаторів, що передбачає інтеграцію інструментів збалансованої системи показників (BSC) та аналізу витрат і вигід (CBA). Це, на відміну від існуючих підходів, дозволяє забезпечити багаторівневу оцінку стратегій не лише за процесною ознакою, а й за критеріями економічної ефективності та соціального впливу. Визначено, що поєднання середньострокового планування з жорстким ресурсним обґрунтуванням кожного етапу реалізації є критичною умовою інституційної стійкості системи охорони здоров'я;

– підхід до структуризації концептуальної архітектури дорожньої карти розвитку охорони здоров'я за трьома функціональними векторами (аналітично-прогностичним, оперативно-координаційним та ресурсним). Обґрунтовано необхідність переходу від декларативного до ресурсного планування, що базується на оцінюванні стратегічних резервів, пріоритетності розподілу ресурсів та використанні ризико-орієнтованого підходу, а також доведено, що інституційна спроможність галузі прямо залежить від впровадження безпекових протоколів у медичну практику.

Охарактеризовано складові інтеграційного механізму оптимізації функціонування та розвитку галузі охорони здоров'я в умовах євроінтеграції, який, на відміну від існуючих, базується на конвергенції солідарних принципів і адаптивних координаційних підходів та регулюючих інструментів, а також синергії п'яти ключових компонентів: 1) нормативного, 2) ресурсного, 3) інноваційного, 4) професійного, 5) кризового, взаємне підсилення яких, спрямоване на забезпечення системності реалізації державної політики за відповідними напрями: 1) гармонізації нормативно-правової бази з *acquis communautaire* ЄС; 2) модернізації інфраструктури та ресурсного забезпечення; 3) цифровій трансформації галузі та технологічних інноваційних рішень; 4)

розвитку професійного корпусу фахівців на засадах компетентнісного підходу;
5) ризикоорієнтованого кризового управління, децентралізованої стійкості та міжсуб'єктної взаємодії в умовах єдиного медичного простору.

Працюючи над дисертацією, Замчій С.В. проявив себе як зрілий дослідник, який має ґрунтовну теоретичну і методологічну підготовку, здатний самостійно формулювати та вирішувати складні наукові завдання. Варто відзначити високий рівень аналітичних здібностей здобувача, вміння працювати з великими масивами інформації, критично осмислювати наукові джерела та систематизувати емпіричні дані.

Здобувач продуктивно співпрацював з науковим керівником протягом усього періоду навчання в аспірантурі. Постійно підвищував свій фаховий рівень, брав активну участь у наукових конференціях та семінарах, демонструючи глибоке розуміння проблематики дослідження та здатність аргументовано відстоювати власну позицію. У процесі роботи над дисертацією він виявив такі якості як цілеспрямованість, наполегливість, високу працездатність та відповідальність.

Дисертант безпосередньо брав участь у всіх етапах дослідження: здійснив ґрунтовний аналіз наукової літератури з теми дисертації, коректно сформулював мету та завдання, самостійно отримав, опрацював та узагальнив результати, аргументовано обґрунтував основні положення та висновки роботи. Усі наукові результати, представлені в дисертації, отримані особисто здобувачем.

Дисертаційна робота Замчія С.В. є самостійним, цілісним і завершеним науковим дослідженням. Усі теоретичні положення, висновки та практичні рекомендації ґрунтуються на власних дослідженнях автора. Основні результати дисертаційної роботи висвітлено у 9 наукових публікаціях у фахових виданнях та апробовано на міжнародних і всеукраїнських наукових конференціях.

Виходячи із зазначеного, вважаю, що наукова складова індивідуального плану роботи Замчія Сергія Володимировича виконана повністю та на високому науково-теоретичному рівні.

Науковий керівник, професор
кафедри публічної політики ННІ
«Інститут державного управління»
Харківського національного
університету імені В.Н. Каразіна,
доктор наук з державного
управління, професор

Дмитро КАРАМИШЕВ